

Anna Kufel-Dzierzgowska

Sieradz

Informator Archeologiczny : badania 1, 363-364

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ciekawszych zabytków wymienić należy ostrogę s bodźcem 8-kolozystym, strzenię, wędzidło, kilka bełtów do kuszy, kłódkę, różne okucia, gwoździe, haczyk do łowienia ryb, armatnią kulę kamienną, parę przedmiotów ze szkła i in.

Uzupełniono też wiadomości z zakresu zabudowy wzgórza. Odsłonięto murowaną z kamienia przybudówkę do baszty ustawioną prostopadle do muru obwodowego. Na jej spągu odkryto misę i dzban, kości, resztki silnych drzwi dębowych okutyh żelazem i spalonych. Jest to zapewne więzienie zamkowe, gdyż pod basztą nie było na to miejsca. Od strony dziedzińca odkryto przyzę kamieni pochodzących z rozbiórki zamku po 1474 r. w celu niezrealizowanej odbudowy obiektu. W przyżmie było kilka ciosów profilowanych i ostrołukowy portal wozanogotycki. Na tych warstwach spoczywał gruz rozpadających się w ciągu 5 wieków murów.

W ramach robót konserwatorskich wyremontowano nadproża i sklepienia 3 okien. Portalu i ciosów nie wmurowano mimo znanej ich lokalizacji. Obiekt był tłumnie zwiedzany przez turystów, którzy żądali odbudowy i ekspozycji obiektu pięknie położonego u stóp Bieszczad. Do tego celu nadaje się jedynie baszta. Mury zamku należy naprawić tam, gdzie grożą rozpadem i utrzymywać jako trwałą ruinę.

S I E R A D Z

Muzeum Ziemi Sieradzkiej
w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzgowska, finansowało - Muzeum w Sieradzu.

We wrześniu rozpoczęto systematyczne badania wykopaliskowe grodu i zamku w Sieradzu (stanowisko 1). Obiekty te znajdują się na wzgórzu, w widłach rzek Zegliny i Warty a datowane są od poł. XI w. do poł. XVIII w.

W wyniku prac wykopaliskowych odsłonięto część ceglano-
stropu piwnicy renesansowej, fragment niewielkiego budynku
drewnianego z XIV lub XV wieku i szczątki wczesnośredniowiecz-
nych obwarowań drewniano-ziemnych.

Z luźnych zabytków na uwagę zasługują liczne ułamki kafli renesansowych, zdobionych ornamentem wytłaczanym i pokrytych wielobarwną polewą. Wśród ornamentów przeważają stylizowane motywy roślinne i geometryczne. Występuje jednak również ornament figuralny (np. kafel z tarczownikiem). Prymitywna technika wykonania kafli oraz motywy zdobnicze nie znane w innych ośrodkach, wskazują na produkcję miejscową.

Prace wykopaliskowe zaplanowane są na kilka lat.

S K A Ł A, pow. Strzelin

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Danuta Wojciechowska, finansował
WZK we Wrocławiu.

Średniowieczne grodzisko w Skale położone jest w odleg-
łości ok. 150 m w kierunku zachodnim od zabudowań PGR-u Skala.

Jest to niewielkie wzniesienie o nieregularnym kształcie,
średnicach 70 x 60 m i wysokości 1 m. W środkowej części obiek-
tu znajduje się nieduże zagłębienie o średnicy około 20 m i